2 Φεβρουαρίου 2025

Υπαπαντή του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού

Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Πολυμέσα - Multimedia / Συναξαριακές Μορφές

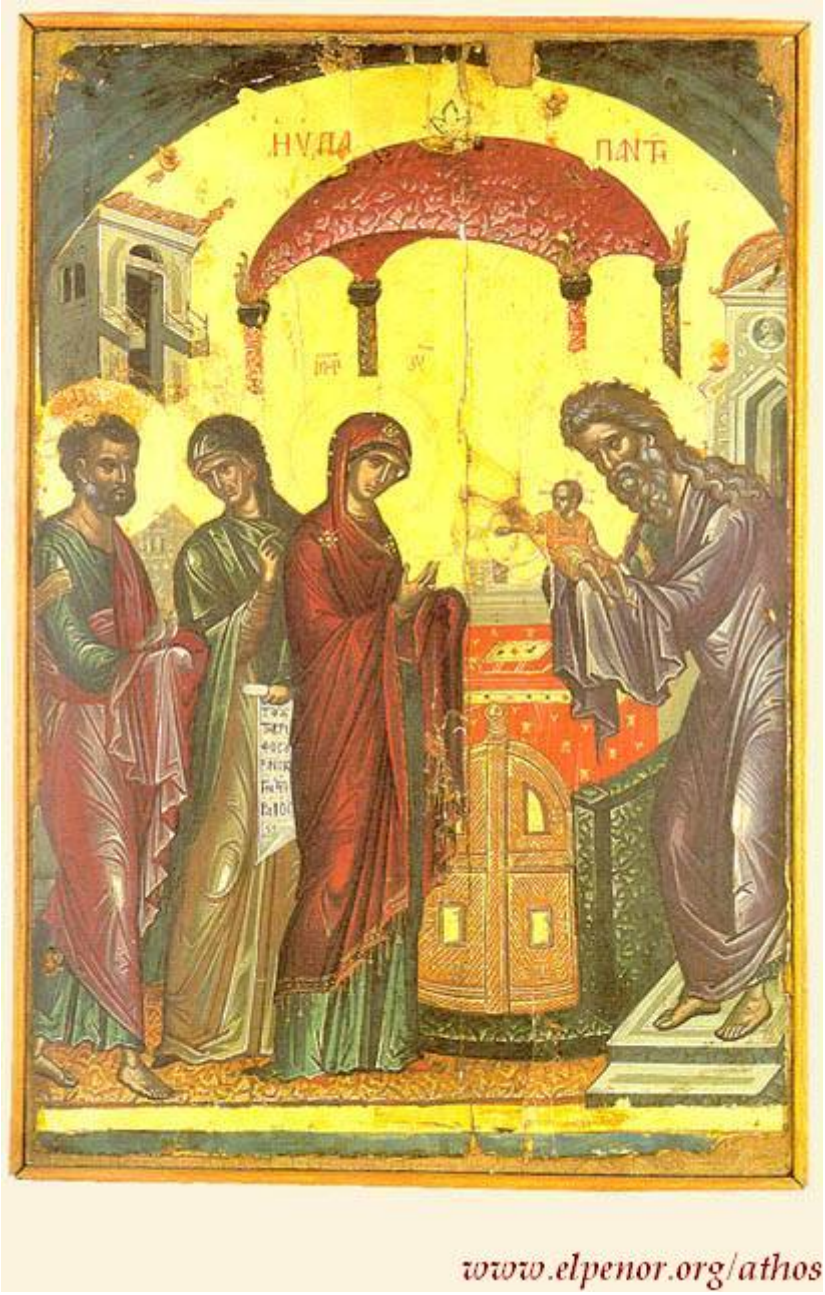

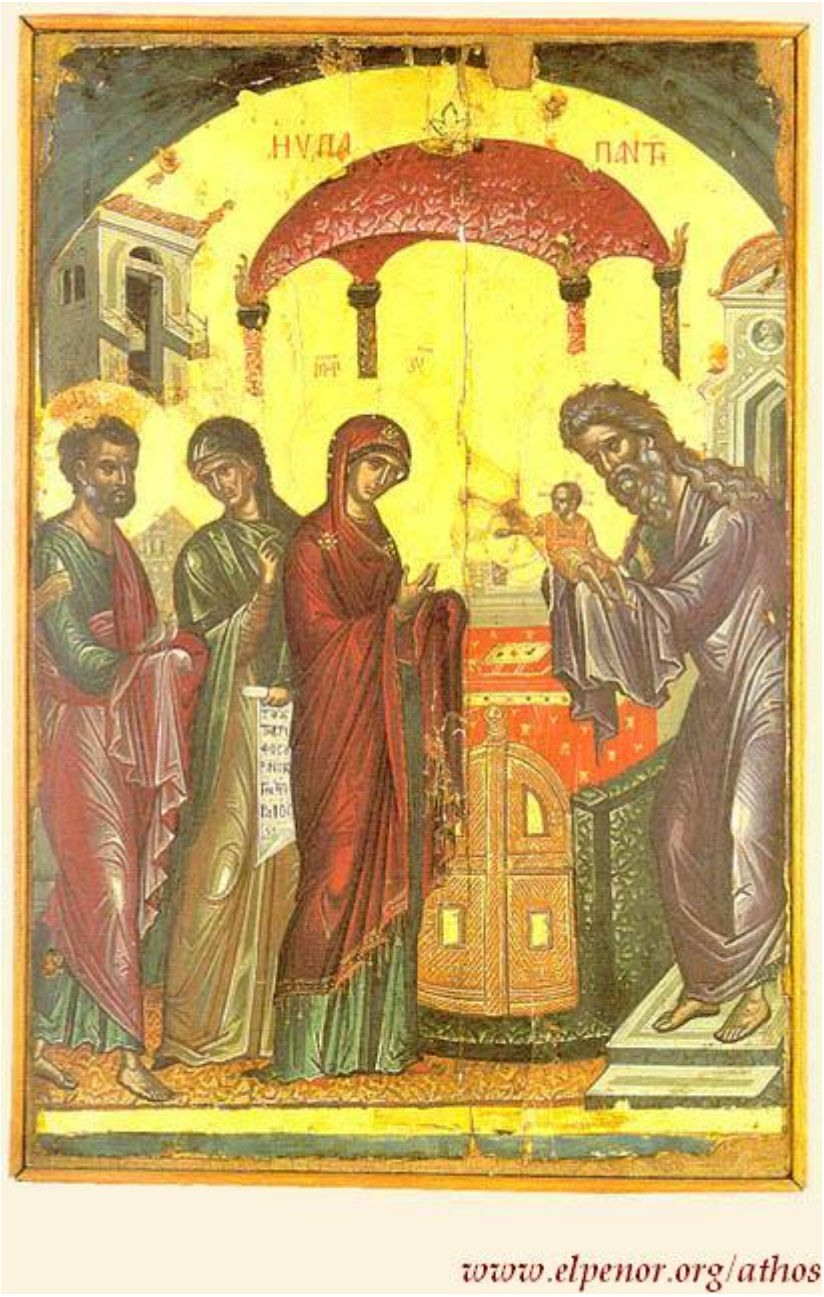

Η Υπαπαντή του Κυρίου – 1546 μ.Χ. – Μονή Σταυρονικήτα, Άγιον Όρος (Κρητική σχολή,

Εορτάζει στις 2 Φεβρουαρίου εκάστου έτους.

Κόλπους Πατρός τυπούσι του σου, Χριστέ μου,

Του Συμεών αι χείρες, αι φέρουσί σε.

Δεξατο δευτερίη Χριστόν Συμεών παρά Νηώ.

Το γεγονός αυτό εξιστορεί ο ευαγγελιστής Λουκάς στο κεφάλαιο Β’, στ. 22-35. Συνέβη σαράντα μέρες μετά τη γέννηση του παιδιού Ιησού. Σύμφωνα με το Μωσαϊκό νόμο, η Παρθένος Μαρία, αφού συμπλήρωσε το χρόνο καθαρισμού από τον τοκετό, πήγε στο Ναό της Ιερουσαλήμ μαζί με τον Ιωσήφ, για να εκτελεσθεί η τυπική αφιέρωση του βρέφους στο Θεό κατά το «παν άρσεν διανοίγον μήτραν (δηλαδή πρωτότοκο) άγιον τω Κυρίω κληθήσεται» και για να προσφέρουν θυσία, που αποτελούνταν από ένα ζευγάρι τρυγόνια η δύο μικρά περιστέρια. Κατά τη μετάβαση αυτή, δέχθηκε τον Ιησού στην αγκαλιά του ο υπερήλικας Συμεών (3 Φεβρουαρίου). Αυτό το γεγονός αποτελεί άλλη μια απόδειξη ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός δεν ήλθε να καταργήσει τον Μωσαϊκό νόμο, όπως ισχυρίζονταν οι υποκριτές Φαρισαίοι και Γραμματείς, αλλά να τον συμπληρώσει, να τον τελειοποιήσει.

Κατά την ολονυκτία της Υπαπαντής στην Κωνσταντινούπολη, οι βασιλείς συνήθιζαν να παρευρίσκονται στο Ναό των Βλαχερνών. Η συνήθεια αυτή εξακολούθησε μέχρι τέλους της βυζαντινής αυτοκρατορίας.

Απολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος α’.

Χαίρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, εκ σου γαρ ανέτειλεν ο Ήλιος της δικαιοσύνης, Χριστός ο Θεός ημών, φωτίζων τους εν σκότει. Ευφραίνου και συ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος εν αγκάλαις τον ελευθερωτήν των ψυχών ημών, χαριζόμενον ημίν και την Ανάστασιν.

Κοντάκιον

Ήχος α’.

Ο μήτραν παρθενικήν αγιάσας τω τόκω σου, και χείρας του Συμεών ευλογήσας ως έπρεπε, προφθάσας και νυν έσωσας ημάς Χριστέ ο Θεός. Αλλ’ ειρήνευσον εν πολέμοις το πολίτευμα, και κραταίωσον Βασιλείς ους ηγάπησας, ο μόνος φιλάνθρωπος.

Ο Οίκος

Τη Θεοτόκω προσδράμωμεν, οι βουλόμενοι κατιδείν τον Υιόν αυτής, προς Συμεών απαγόμενον, ον περ ουρανόθεν οι Ασώματοι βλέποντες, εξεπλήττοντο λέγοντες· θαυμαστά θεωρούμεν νυνί και παράδοξα, ακατάληπτα, άφραστα, ο τον Αδάμ

δημιουργήσας βαστάζεται ως βρέφος, ο αχώρητος χωρείται εν αγκάλαις του Πρεσβύτου, ο επί των κόλπων απεριγράπτως υπάρχων του Πατρός αυτού, εκών περιγράφεται σαρκι, ου Θεότητι, ο μόνος φιλάνθρωπος.

Μεγαλυνάριον

Σήμερον η Πάναγνος Μαριάμ, τω Ναώ προσάγει, ώσπερ βρέφος τον Ποιητήν, ον εν ταις αγκάλαις, ο Πρέσβυς δεδεγμένος, Θεόν αυτόν κηρύττει, καν σάρκα είληφε.

Οπτικοακουστικό Υλικό

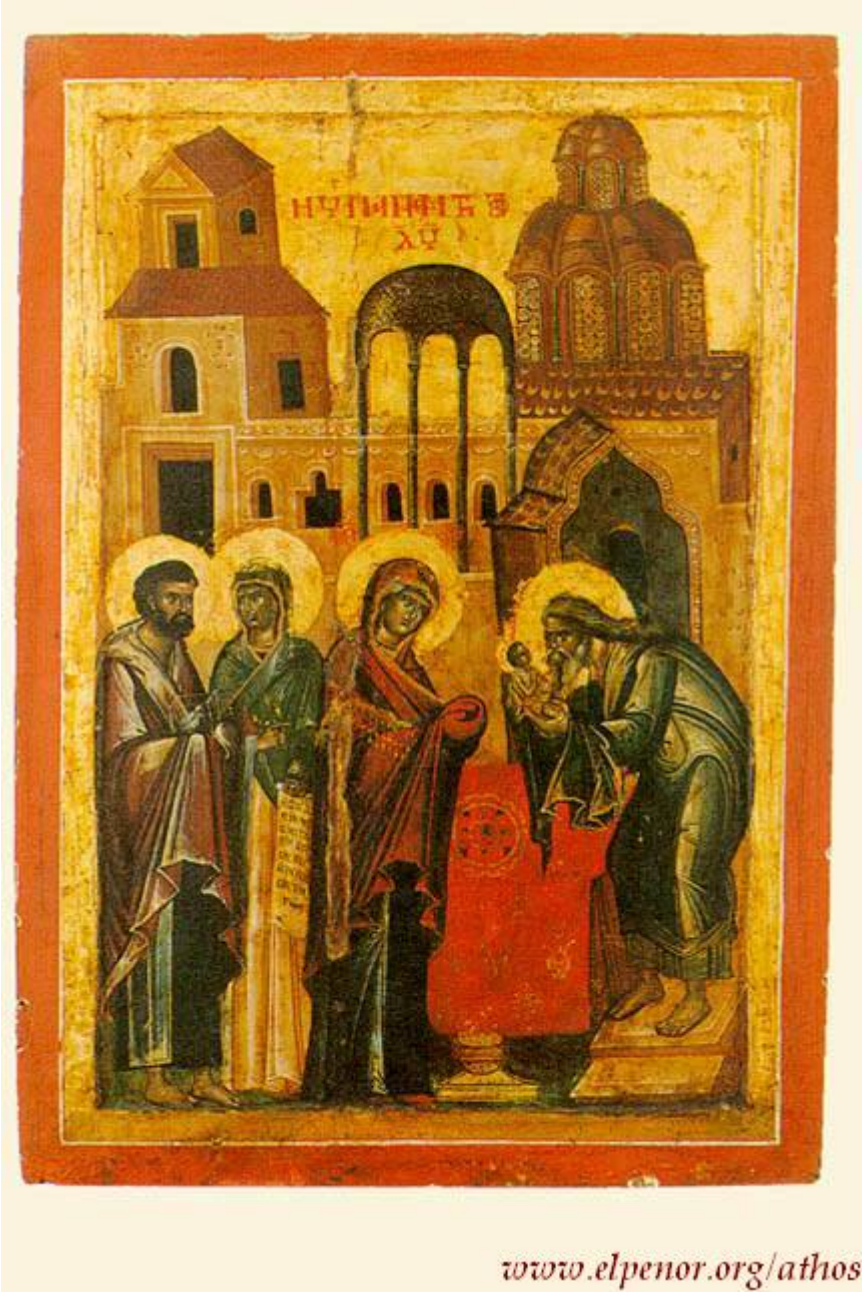

Η Υπαπαντή του Κυρίου – α' μισό 18ου αι. μ.Χ. – Μονή Παντοκράτορος, Άγιον Όρος

Η Υπαπαντή του Κυρίου

Η Υπαπαντή του Κυρίου

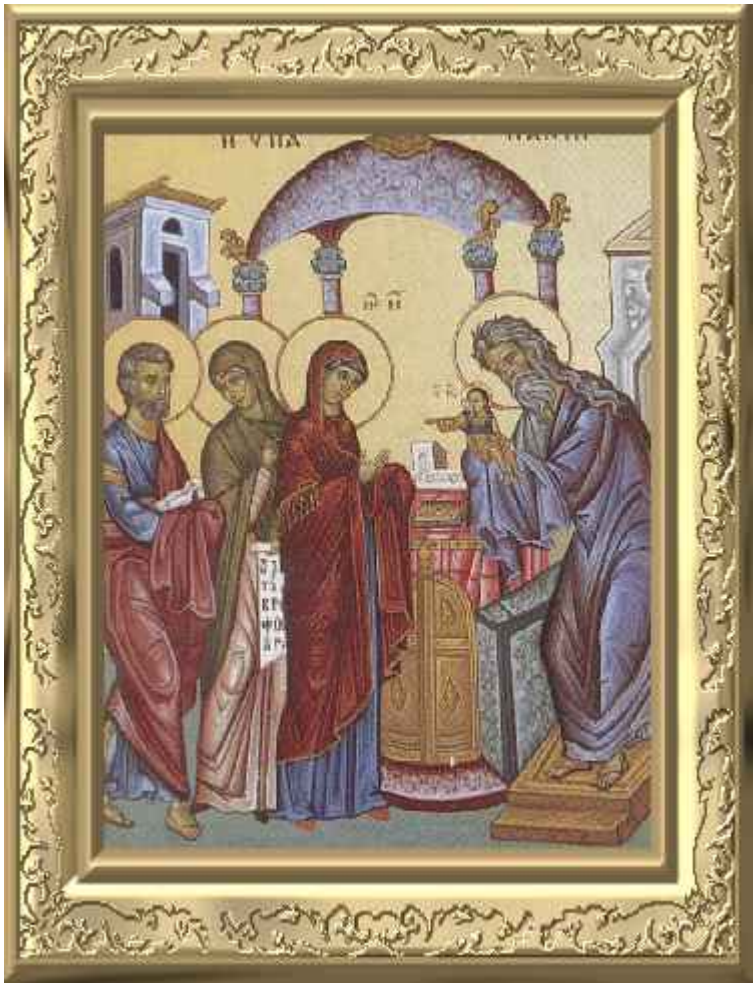

Η Υπαπαντή του Κυρίου

Η Υπαπαντή του Κυρίου

Η Υπαπαντή του Κυρίου

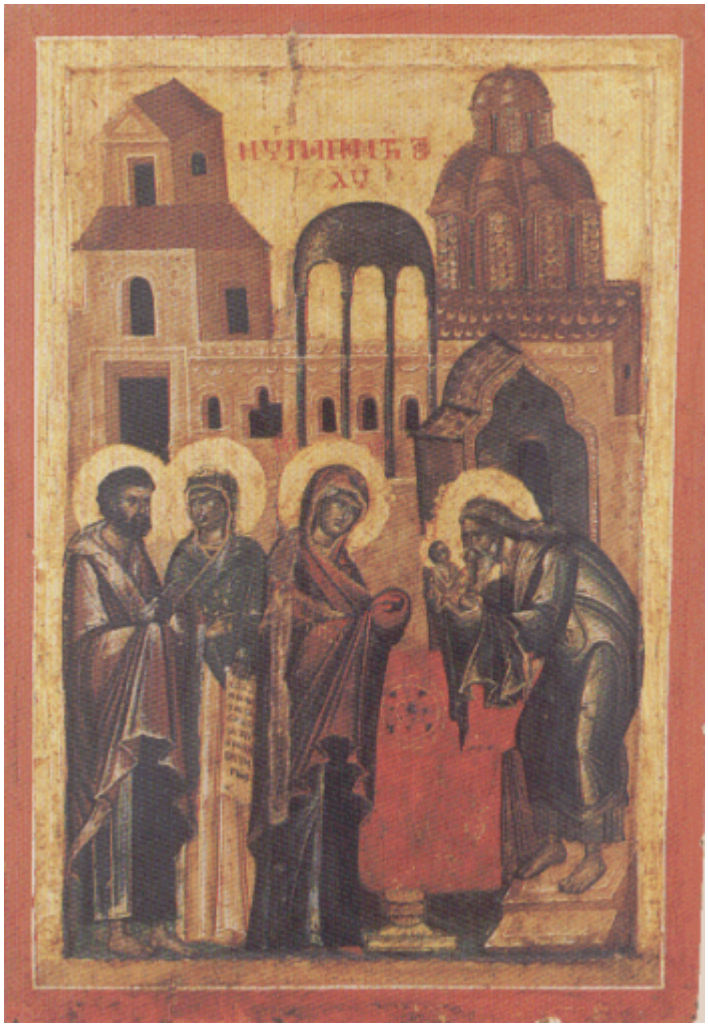

Η Υπαπαντή του Κυρίου

Η Υπαπαντή του Κυρίου

Η Υπαπαντή του Κυρίου – Λυδία Γουριώτη© (http://lydiagourioti-iconography.blogspot.com)

Πηγή: .saint.gr